

૨. દીનાનાથની ઢાળો

(ઢાળ ૧ થી)

દીનાનાથ દયાળ હવે હેને કરજો દયા રે;
ત્રિગુણાતીત મને તરછોડી દોડી ક્યાં ગયા રે,
સમજ્યો નહિ હું સ્વાર્થ સર્વામાં, નાથચરણમાં ચિન ધર્યામાં;
નથી ભર્યા મારામાં દોષ ક્યા ક્યા રે. દીના૦ ૧
ધાક્યો ભવઅટવીમાં ભટકી, અંતે સાવ રહ્યો છું અટકી;
મારાથી છટકીને ક્યાં છાના રહ્યા રે. દીના૦ ૨
આપ વિના આધાર ન મારો, પ્રભુ સંકટથી પાર ઉતારો,
સેવકને સંભારો, કપટી કાં થયા રે. દીના૦ ૩
કરુણાસાગર કેમ તપાવો, બહુ મૂંઝાણો માર્ગ બતાવો;
કેશવ હરિ આવા સંતાપ ધણા સહ્યા રે. દીના૦ ૪

(ઢાળ ૨ થી)

અંતર્યામી ક્યાં જશો, નહીં જવા દઉં હરિ રે;
હઠથી હું રાખીશ, હવે મનમંદિરમાં ધરી રે. એ ટેક૦
મોહન તમને ધણા મનાવું, ઘર મેલીને ન ઘટે જવું;
નિર્દય આમ ન થાવું, પ્રભુપદ વીસરી રે. અંતર૦ ૧
સીઝવવાની રીત ન જાણું, મનગમતી રીતે વરતાણું;
મન ગભરાણું, બીજી કાશ કરી કરી રે. અંતર૦ ૨

જેવો તેવો તેઓ તમારો, તજવાથી નહીં આવે આરો;
 દીનાનાથ ઉગારો, રખડચો પેટ ભરી ભરી રે. અંતર ૩
 અંધ થયો હું અજપણેથી, પાસે છો પણ ન જડ્યા તેથી;
 કેશવ થાક્યો એથી., ફોગટ ફરી ફરી રે અંતર ૪
 (ઢાળ ૩ થી)

મારી નાડ તમારે હાથ, હરિ સંભાળજો રે;
 પ્યારા પોતાનો જાણીને, પ્રભુ પદ પાળજો રે. એ ટેકો
 પથ્યાપથ્ય નથી સમજતું, દુઃખ સદેવ રહે ઊભરાતું;
 મને હશે શું થાતું, નાથ નિહાળજો રે. મારી ૧
 અનાદિ વૈદ્ય આપ છો સાચા, કોઈ ઉપાય વિષે નહીં કયા;
 દિવસ રહ્યા છો ટાંચા, વેળા વાળજો રે. મારી ૨
 વિશ્વેશ્વર શું હજી વિચારો, બાજી હાથ છતાં કાં હારો;
 મહા મૂંઝારો મારો નટવર ટાળજો રે. મારી ૩
 કેશવ હરિ મારું શું થાશે, ધાણ વળ્યો શું ગઢ ઘેરાશે;
 લાજ તમારી જશે, ભૂધર ભાળજો રે. મારી ૪
 (ઢાળ ૪ થી)

મારા હાથ પડ્યા છે હેઠા, હરિ હું શું કરું રે;
 શરણે આવ્યો છું કરુણાકર, કરશો તે ખરું રે. એ ટેક.
 ક્યાં સંતાયા કુશલકરાણી, તરણી નટવર જય તણાણી;
 ભાઠે હાય ભરાણી, કઈ રીતે તરું રે મારા ૧
 થતું હશે શું સમજણ ન પડે, ગોતું પણ માર્ગ મને ન જડે;
 ભવસાગરનાં દુઃખ વડે, હૃદયે ડરું રે મારા ૨
 ધરણીધર શું ધાર્યું મારું, રટણ કરું છું નિત્ય તમારું;
 આવડું શું અંધારું, મરણ વિના મરું રે. મારા ૩

સાધન સર્વ ગયાં છે ખૂટી, કપટી કાળે માર્ગે કૂટી;
બગડ્યાની નહીં બૂટી, ઠાકર ક્યાં ઠરું રે. મારાં ૪
અતિ તાપથી તપી રહ્યો છું, ભાષ્યકથા અંધ થયો છું;
ભૂલી ભાન ગયો છું, ધીરજ શું ધરું રે. મારાં ૫
અદ્ભુતમાયા નાથ તમારી, મન વાણી નહિ પોંચે મારી;
કેશવ હરિ હારી, ફટકેલ થઈ કરું રે. મારાં ૬

(ઢાળ ૫ મી)

મારી લાજ તમારે હાથે, નાથ નિભાવજો રે;
દીનાનાથ દયાળ દયા, અદ્ભુત દર્શાવજો રે. એ ટેક.
સંકટથી શોષાઉં મુરારી, લેજો અંતર્યામી ઉગારી;
હવે ગયો છું હારી, બાપ બચાવજો રે. મારીં ૧
કર્મકંઠણ, માઠા ગ્રહ બેઠા, હાથ પડ્યા છે હમણાં હેઠા;
પરમેશ્વર ક્યાં પેઠા, પણ પરખાવજો રે મારીં ૨
અહિત અને હિતમાં અણસમજુ, કૃત્યાકૃત્ય વિષે શું સમજું;
ભજુ તજું શું માધવ, માર્ગ બતાવજો રે મારીં ૩
કેશવ હરિ હેતે સંભારું, પ્રભુપદ હોય હજી જો પ્યારું
મંગલ કરવા મારું, અંગદ આવજો રે. મારીં ૪

(ઢાળ છઠી)

હઠ લઈ બેઠા છો હરિરાય, હવે હદ થાય છે રે;
જગદીશ્વરજી જન્મ જડેલો, નિષ્ફળ જાય છે રે. એ ટેક.
શો અપરાધ થયો છે સ્વામી, પૂછું છું પ્રાણેશ્વર શિરનામી;
અંતર્યામી અતિ અંતર, ઊભરાય છે રે. હઠો ૧
છે ભગવાન મને ભય ભારે, આપ વિના નહિ કોઈ ઉગારે;
આ સંસારે અધવચ વહાણ, તણાય છે રે. હઠો ૨

ઘણા ઘણાની વહારે ધાયા, સેવકને ટાણે સંતાયા;
 માધવ ન કરો માયા, નયન ભરાય છે રે. ૭૬૦ ૩
 કૈશવ હરિ બહુ કઠણ ન થાશો, નિર્દય થઈને દૂર ન જાશો;
 પ્રિય કરુણામૃત પાશો, જીવન જાય છે રે. ૭૬૦ ૪

(ઢાળ સાતમી)

જોને જોને જાગી, જીવન વીતી જાય છે રે;
 મિથ્યા માયામાં શું ઠાલો, ઠોઠ ઠગાય છે રે. એ ટેક.
 ધામ, ધરા, ધન ક્યાં છે તારાં, પીડા કરનારાં છે પ્યારા;
 અંતે તે છે ન્યારાં, કોણ સહાય છે રે. જોને૦ ૧
 મારું મારું મિથ્યા કરતો, ફૂલણજી થઈને તું ફરતો;
 સ્વાર્થ નથી લવ સરતો, ઊંધો ધાય છે રે. જોને૦ ૨
 અંધ થઈ અવળો આથડતો, જ્યાં ત્યાં ઠોકર ખાતો પડતો;
 હર્ષ શોકથી રડતો, બહુ રગડાય છે રે. જોને૦ ૩
 આજ જાળ કરી દે અજાગી, વહાલા કેમ રહ્યો વળગી;
 ધર ઊઠ્યું છે સળગી, શું મલકાય છે રે. જોને૦ ૪
 વિષયોમાં રમ્યું રઘવાયા, એથી કોઈ નથી જ ધરાયા;
 દોષદષ્ટિથી ડાહ્યા, શાંત થવાય છે રે. જોને૦ ૫
 અમૃત જે લાગે છે આગળ, તે વિષયરૂપ બને છે પાછળ;
 છટકેલા છળકપટ વડે, દંડાય છે રે. જોને૦ ૬
 દુઃખદાયી સંસાર ઠર્યો છે, વિનય, વિવેક, વિચાર કર્યો છે;
 સમજે તેજ તર્યો છે, ઈતર તણાય છે રે. જોને૦ ૭
 સમ, દમ, સાધન સુખનાં સજવાં, કામ, ક્રોધ, લોભને તજવા;
 કૈશવ હરિને ભજવા, એ જ ઉપાય છે રે. જોને૦ ૮

(ઢાળ આઠમી)

- સદ્ગુરુશરણ વિના, અજ્ઞાન તિમિર ટળશે નહિ રે;
જન્મમરણ દેનારું, બીજ ખરું બળશે નહિ રે. એ ટેક.
પ્રેમવચનામૃત પાન વિના, સાચા ખોટાના ભાન વિના;
ગાંઠ હૂદયની જ્ઞાન વિના, ગળશે નહિ રે. સદ્ ૧
- શાસ્ત્રપુરાણ સદા સંભારે, તનમન ઈન્દ્રિય તત્પર વારે;
વગર વિચારે વળમાં, સુખ મળશે નહિ રે. સદ્ ૨
- સત્ત્વ નથી મારા તારામાં; સુજ્ઞ સમજ નરસા સારામાં;
સેવક, સુત, દારામાં, દિન વળશે નહિ રે. સદ્ ૩
- કેશવ હરિની કરતાં સેવા, પરમાનંદ બતાવે તેવા;
શોધ વિના સજ્જન એવા, મળશે નહિ રે. સદ્ ૪

(ઢાળ નવમી)

- પ્રભુના ભજન વિના બંધન તારું, ટળવું નથી રે,
માનવ તન ખોયું તો તે, પાછું મળવું નથી રે. એ ટેક.
ધન, જન, યૌવન કેરા વળમાં, છટકી છંડાયો જો છળમાં;
તો બળમાં અજ્ઞાન કદી, બળવું નથી રે. પ્રભુ ૧
- ધ્યાન સદા વિષયોનું ધરતાં, દાન, પુણ્યનો પંથ વિસરતાં;
ખોટી ખટપટ કરતાં, સુખ વળવું નથી રે. પ્રભુ ૨
- ભવસાગર તરવાનું બારું, હરિના શરણ થકી શું સારું;
મારું તારું પ્રાણ કશું, પળતું નથી રે. પ્રભુ ૩
- કાળ ફરે છે નિશદિન માથે, જાગીને જો હિત છે હાથે;
કેશવ હરિજન સાથે, શું હળવું નથી રે! પ્રભુ ૪

(હાળ દશમી)

સાચી વાત સખી સમજવું, તુને સાનમાં રે,
 ખોટું મોટપાણું મેલી છે મિથ્યા માનમાં રે. એ રેક,
 ધામ, ધરા, ધન સાથ ન આવે, સ્નેહ અને સંબંધ સનાયે,
 સુત દારાદિક તને નચાવે, તાનમાં રે. સાચીં ૧
 પુણ્ય વડે માનવ તન પામી, વામી થઈ બેકો છે કામી;
 ખલ તારી તે ખામી, કહું છું કાનમાં રે. સાચીં ૨
 નામ, રૂપ સર્વે નિષ્કલ, બહુ કોને દેખાડે છે ખલ;
 જીવન ચલ જલબિંદુ પડેલું, પાનમાં રે. સાચીં ૩
 વિનય, વિવેક, વિચાર કરીને, તર ભવસાગર પુણ્ય કરીને;
 ભાવ ધરીને કેશવ, હરિ ભગવાનમાં રે. સાચીં ૪

૩. આપ સ્વભાવનું પદ

આપ સ્વભાવમાં રે અબધુ સદા મગનમેં રહેના;
 જગત જીવ હે કર્મધીના, અચરિજ કદુઅ ન લીના. આપ૦ ૧
 તુમ ન કિસીકા કોઈ નહિ તેરા, કયા કરે મેરા મેરા;
 તેરા હે સો તેરી પાસે, અવર સબે અનેરા. આપ૦ ૨
 વપુ વિનાશી તું અવિનાશી, અબ હે ઈનકા વિલાસી!
 વપુસંગ જબ દૂર નિકાસી, તબ તુમ શિવકા વાસી. આપ૦ ૩
 રાગ ને રીસા દોય ખવીસા, એ તુમ દુઃખકા દીસા;
 જબ તુમ ઉનકું દૂર કરીસા, તબ તુમ જગકા ઈસા. આપ૦ ૪
 પારકી આશા સદા નિરાશા, એ હે જગજન પાસા;
 તે કાટનકું કરો અભ્યાસા, લહો સદા સુખવાસા આપ૦ ૫
 કબહીક કાજી, કબહીક પાજી, કબહીક હુઆ અપભ્રાજી;
 કબહીક જગમેં કીર્તિ ગાજી, સબ પુદ્ગલકી બાજી. આપ૦ ૬